

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt distracti per fidem intus reuertamur. 18

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

lencia, libertate & gratia sua ad hominem con-
 uerti, & in homine ac per hominem diuina ope-
 ra sua operari, eumque sic in amore suo confir-
 mare, & spiritum tanta intus deliciarum suarum
 abundantia replere facit, ut ei totus iam mun-
 dus amarescat. Et tunc ei pars illa optima, quæ
 Deus ipse est, cum beata Magdalena etiam cum
 assicuracione quadam applicatur, quæ nunquam
 auferetur ab ipso. Et hoc modo vita superessen-
 tialis, quæ Deo acceptissima est, hic obtinetur
 ac possidetur. Et tunc gaudium est omnipotentis
 Deo in spiritu quiescere, pax in anima sedere, &
 delectatio in corpore commorari. Et sane ut De-
 us ad hæc omnibus uti possit hominibus, ipsi-
 us voluntas est, & intentio, & desiderium. Cum
 ergo hoc tantopere desideret, permittamus ob-
 secro & faueamus hoc ipsum bonitati eius, nos
 que ipsos totaliter ad eum conuertamus, rogan-
 tes ut nos ad hoc idoneos facere, cunctisque nos
 diuinis illis virtutibus suis, quibus anima Chri-
 sti ornata erat in spiritu, anima & corpore no-
 stro ad gloriam, honorem & delectationem su-
 am exornare dignetur.

Qualiter post distractionem per fidem in-
 trouerti debeamus. Cap. XVIII.

Denique quando in externis quibuslibet
 occupationibus sumus, neque tam attentus
 ut oportebat in nostris exercitijs fuimus,
 ilico nos per fidem introuertere debemus, dicen-
 do: Credo in Deum. O benedicte Deus, ignosce
 obsecro mihi, quod tam parum deuote me ad te
 conuertii, & tuam diuinam presentiam non sa-
 tis attendi: sicque ista accepta habere digneris,
 AA v quasi

MARGARITAE EVANG.

quasi totus deuotus in tua vnione permāssimē
 Sic (inquam) ad Deum cōuertere nos debemus,
 priusquam ad orationem vel exercitia nostra ac
 cedamus. Et tunc ipse sine dubio, qđ nobis expe-
 dit & vtile est, inspirabit. Ideoq; in omni intro-
 uersione nostra semper in prōptu habebimus di-
 cere: **C**redo in Deū. O benedicte Deus ab a-
 terno in te fui, & nunc tu ipse es in me. Ideoque
 me tibi dedo, meq; tuū vere facio, vt me sic vel
 possis, quō tunc poteras, qñ adhuc minime crea-
 tus eram. O pater in manus tuas cōmendo spiri-
 tum meū, teq; humiliter rogo, vt per merita hu-
 mani gaudiosi spiritus tui, meum spiritū ita san-
 ctū, purū & idoneū facere digneris, vt diuinitas
 tua in ipsum, & ex ipso consequēter in aīam, &
 per corpus meū radiare possit: idq; ad gloriā tu-
 am. Hoc tamen nequaquā dignus sum nec dignus
 esse potero, nisi per merita sacratissimæ humani-
 tatis tuæ. Rogo etiā, vt per merita tristissimæ a-
 nimæ tuæ, animā meam sanctificare, & oibus di-
 uinis virtutibus tuis (qbus eadē sanctissima ani-
 ma tua decorata, fuit) exornare digneris, idque
 ad honorē tuū. Rogo deniq; vt per merita san-
 cti vulnerati corporis tui, corpus meū ita mundū
 & purū efficias, quō tunc erat, qñ ex baptismo
 eleuabatur, & tam sanctū & patiens, vt eū erat
 sanctissimū corpus: idq; ad delectationē tuā. Itē
 rū te rogo dñe, vt propter amorē tuū ad ista me
 sanctū & aprum in spū, a et corpore reddas. Et
 quia te ipsum in me recreare desideras, ecce dñe
 Deus meus hoc i p̄m ex fundo cordis mei q̄ opti-
 me tibi faueo, rogās & obsecrās, vt quicquid tibi
 impedimento est, extra me & a me repellas: quic-
 quid vero ad hoc ipsum tibi suffragat assumas,
 meq; exornare, vestire & cibare, sicut maxime

placitū & acceptū est tibi, digneris. Omnē enim voluntatē, desiderium & curā meam in te projicio. Nō em̄ vis dñe vt me sollicitudo aliqua alia teneat, nisi ea duntaxat, ne diuinæ inactioni tuæ obicē ponam, meq; intus & exterius diligenter obseruem. ¶ Insuper om̄i tempore, quoties videlicet horam audire cōtigerit, anima sese in diuinitatem inclinare, & prout superius dictū est, per humanitatis Christi passionem orare debet. Fiet aut̄ hoc triplici mō. Primo, cū corde cōpassiuo, amorosa videlicet cōpassione. Secundo, cū subiecta aīa, & cū profundissima gratitudine, vt videlicet pro amore ipsius libenter & ipsa pati velit, quicquid ille pro ipsa sustinuit. Tertio, cum gaudio, hilari ac subleuato spiritu, qui seipsum totaliter offerat, resignet & in diuina essentia amittat ad honorem ipsius.

Deuota Euangelij illius, In principio erat verbū, de deitate interpretatio. Ca. XIX.

Cum gloriosus Dei apostolus & Euāgelista Ioānes ab exilio Pathmos insulæ reuocatus fuisset, a populo Dei rogatus fuit, quatenus aliqua de diuinitate Chri scribere dignaretur. Dicebāt em̄ alios Euāgelistas sufficienter et dilucide satis de ipsius ex matre (q̄ eū de spū sancto, saluo virginitatis pudore cōceperat) natiuitate scripsisse, ideoq; qualiter ex Deo patre secundum diuinitatē genitus esset, scire se desiderare. Quod licet prædilectus ille Apostolus lōgo tempore facere renueret, tandē tñ id ipsum obtinuerūt. Tñ igitur negociū aggressurus, triduanum oibus ieiuniū indixit, monēs vt interim dñm rogarēt, quatenus eū illuminare dignaretur ad scribendū digne diuinitate ipsius, per quod omnes hæreses, omnis infidelitas, & error omnis ex-